

РЕШЕНИЕ

№ 371

гр. Русе, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристиан Б. Гюрчев

при участието на секретаря Веселина Л. Георгиева
като разгледа докладваното от Кристиан Б. Гюрчев Административно
наказателно дело № 20214520202466 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на М.М. против Наказателно постановление № 38-0002609/15.09.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ РД „АА“-Русе, с което на жалбоподателя на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

В жалбата се излагат подробни съображения касателно незаконосъобразността на обжалваното постановление, доколкото административното нарушение е несъставомерно от обективна и субективна страна, както и че при съставяне на НП са допуснати множество материалноправни и процесуалноправни нарушения. В тази насока се моли обжалваното наказателно постановление да се отмени.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призовано, се представлява от адв. Н.Р., която поддържа изложените в жалбата фактически и правни доводи, доразвивайки ги в хода на съдебната прения и с представените писмени бележки.

Претендира направените разноси за процесуално представителство.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по въпроса.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, по отношение на което е ангажирана административнонаказателна отговорност, подадена е в законоустановения срок – постановлението е получено от жалбоподателя на 05.11.2021 г., а жалбата е подадена на 11.11.2021 г., касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради което се явява процесуално **ДОПУСТИМА** и следва да бъде разгледана по същество.

По същество:

Съдът, като съобрази ангажираните от жалбоподателя фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление съгласно изискванията на чл. 314 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

„Технокарс БГ“ ЕООД, с ЕИК***, притежавала Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС № 1803, валидно до 24.02.2025 г., като прегледите се извършвали в пункт, находящ се в гр. Русе, кв. „Долапите“, ул. „****“, от М.М. и свидетелката П. Д.

Със Заповед № РД-12-1690/29.07.2021 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Русе последният наредил извършването на комплексна проверка на горепосочния пункт от екип в състав свидетелят Й.П. и А.К. - инспектори при РД „АА“-Русе.

На 29.07.2021 г. свидетелят П. и К. посетили пункта за извършване на периодични технически прегледи, стопанисван от „Технокарс БГ“ ЕООД. В хода на извършената комплексна проверка и след като се запознали с видеозаписа П. и К. установили, че на 19.07.2021 г., около 12:18 часа, комисия за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС в състав П. Д. – председател, и М.М. – член, извършила периодичен преглед на ППС, от категория М1, Пежо 306, с рег. № Р****, като при осъществения преглед М. не измерил температурата на маслото на двигателя посредством сондра в тръбата за контролиране на нивото на маслото, но въвел в картата за съдържание на вредни емисии в отработените газове температура на двигателя 82,60 градуса по Целзий.

За извършената проверка бил съставен Констативен протокол № РД-12-

1690/30.07.2021 г.

Съобразявайки изложеното, свидетелят Й.П. приел, че за това, че на 19.07.2021 г., около 12:18 часа, в гр. Русе, кв. Долапите, ул. ****, като член на комисия за извършване на периодични прегледи за техническа изправност на ППС на „Технокарс БГ“ ЕООД, притежаваща Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС № 1803, валидно до 24.02.2025 г., при извършване на периодичен преглед за проверка на ППС от категория М1, Пежо 306, с рег. № ****, не спазил Методиката по чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, Приложение № 5, част I, т. 8.2.2.2, т. 2, буква i – не измерил температурата на маслото на двигателя посредством сонда в тръбата за контролиране на нивото на маслото, но въвел в картата за съдържание на вредни емисии в отработените газове температура на двигателя 82,60 градуса по Целзий, М. е осъществил нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС. В тази насока свидетелят П. съставил АУАН № 293351/29.07.2021 г., който бил подписан от жалбоподателя без възражения. Такива не били депозирани и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, като АНО възприел изцяло фактическото описание и правна квалификация на деянието, посочени в АУАН-а, като за така приетия за осъществен състав на административно нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, АНО на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДВП наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приложените и приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства: АУАН № 293351/29.07.2021 г., Наказателно постановление № 38-0002609 от 15.04.2021 г., Заповед № РД-12-1690/30.07.2021 г., Разрешение № 1803 и списък на техническите специалисти, Протокол от извършен периодичен преглед на ППС № 26074006, веществено доказателство – електронен носител, приобщено на основание чл. 285 от НПК чрез извършен оглед в проведеното съдебно заседание на 11.02.2022 г., както и гласни доказателства приобщени чрез разпит на свидетелите Й.П. и П. Д., които съдът кредитира изцяло.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в събраните в хода на производството доказателства, което да налага да бъдат излагат подробни мотиви кои доказателства съдът кредитира и кои отхвърля, съгласно разпоредбата чл. 305, ал. 3 от НПК. Приобщените доказателства се намират в корелативно единство с приетата за установена фактическа обстановка и безспорно установяват същата.

От горепосочената доказателствената съвкупност по категоричен начин се

установяват както авторството на деянието, така и механизма на осъществяването му.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 във вр. с чл. 84 от ЗАНН във вр. с чл. 314 от НПК в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Съгласно чл. 49 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС контролът по прилагане на наредбата се осъществява от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, като съгласно чл. 51 за констатираните нарушения контролните органи съставят АУАН. Посоченото кореспондира и с разпоредбите на чл. 189, ал. 1 и чл. 189, ал. 12 от ЗДвП, определящи съответно компетентните актосъставител и АНО при нарушение на ЗДвП. В тази насока съдът намира, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от длъжностно лице по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП – инспектор на РД „АА“-Русе, а обжалваното НП е издадено от компетентен орган съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП – Директор на РД „АА“-Русе упълномощен със Заповед № РД-08-30/24.01.20 на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Тоест АУАН-ът и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН.

Без да влиза в полемика с възраженията на жалбоподателя касателно допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, съдът ги счита за неоснователни. Както в АУАН-ът, така и в издаденото въз основа на него НП при описанието на нарушението са включени всички приети за осъществили се факти от обективната действителност, включени в неговия състав. Изпълнителното деяние е посочено по ясен и недвусмислен начин, поради което не е била налице пречка за жалбоподателя да разбере за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност. В тази насока съдът счита, че правото на защита на жалбоподателя не е било ограничено по никакъв начин, доколкото последният е имал възможност да се запознае с всички приети за осъществили се факти.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН срок от извършване на нарушението, респективно от откриване на нарушителя. От своя страна обжалваното

наказателно постановление е постановено в шест месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че при съставянето на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за отмяна на НП само на това основание.

На следващо място съдът приема, че М.М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, във връзка с което е ангажирана и административнонаказателната му отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС при извършване на периодични прегледи на ППС техническият специалист, участващ в комисията извършва периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътното превозно средство при спазване на изискванията за извършване на периодичен преглед на пътното превозно средство, определени в тази Наредба.

Съгласно Методиката по чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, Приложение № 5, част I, т. 8.2.2.2, т. 2, буква i, за да е налице правилно измерване димността на превозни средства, регистрирани или пуснати в употреба след 01.01.1980 г., двигателят на проверяваното ППС следва да е напълно загрял. Посоченото ще е налице, когато температурата на маслото на двигателя, измерена посредством сондата в тръбата за контролиране на нивото на маслото, е най-малко 80 С или да съответства на нормалната работа, когато тя е по-ниска или температурата на блока на двигателя, измерена според нивото на инфрачервеното излъчване, трябва да достигне най-малко еквивалентна стойност. Когато поради конфигурацията на превозното средство не е възможно да се извършат тези измервания, нормалната температура на работа на двигателя може да се установи и по друг начин, например: въз основа на работата на вентилатора за охлаждане на двигателя. Видно от посоченото, проверяващото лице не разполага с възможност за избор на метод за измерване, като замаяната на измерването със сонда е възможно само когато конфигурацията на проверяваното ППС не позволява подобно измерване.

От събраните по делото доказателства по категоричен начин се установи, че на 19.07.2021 г. М., като член на комисия за извършване на периодични прегледи за техническа изправност на ППС при „Технокарс БГ“ ЕООД, притежаваща Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС № 1803, валидно до 24.02.2025 г., е извършил периодичен преглед за проверка на ППС от категория М1 - Пежо 306, с рег. № ***. На следващо място се установи и че в

хода на тази проверка М. не е спазил Методиката по чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, Приложение № 5, част I, т. 8.2.2.2, т. 2, буква i, доколкото не е измерил температурата на маслото на двигателя посредством сонда в тръбата за контролиране на нивото на маслото, но въпреки това въвел в картата за съдържание на вредни емисии в отработените газове температура на двигателя 82,60 градуса по Целзий. От показанията на разпитаните свидетели Д. и П. се установи, че пунктът, където се е извършвал прегледа, е бил оборудван със сонда. Следва да се посочи, че, както се посочи и по-горе, Методиката не дава възможност на проверяващото лице за избор на вида измерване, като замяната на измерването със сонда с друг метод на измерване е възможна само и единствено в хипотезата на ППС, чиято конфигурация не позволява подобно измерване. В тази насока, ако сондата не е работела към момента на извършване на прегледа, както сочи свидетелката Д., то същият е следвало да се прекрати до възстановяване работата □. Предвид изложеното съдът счита, че жалбоподателят е осъществило от обективна страна състава на нарушение, във връзка с което е ангажирана административно-наказателната му отговорност, а именно на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС.

От субективна страна нарушението е извършено от жалбоподателя виновно, при пряк умисъл, доколкото последният е съзнавал, че не е извършил действие по проверка на техническата изправност на проверяваното ППС съобразно Методиката по чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, Приложение № 5, част I, т. 8.2.2.2, т. 2, буква i, но въпреки това е въвел в картата за съдържание на вредни емисии в отработените газове температура на двигателя 82,60 градуса по Целзий, удостоверявайки техническата изправност на проверяваното ППС, въпреки че е съзнавал нарушението на закона и общественотоопасните последици от това.

Санкционната разпоредбата на чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП предвижда административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева за технически специалист, който не провери изправността на оборудването, частите, агрегатите, уредбите, механизмите, елементите и характеристиките на пътните превозни средства, които подлежат на преглед за проверка на техническата изправност, по методите, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. Съдът счита, че АНО правилно е издирил и приложил цитираната санкционна разпоредба, като, доколкото наказанието е определено в абсолютен размер, не следва да изследва въпроса за индивидуализацията. Що се касае до сочената от жалбоподателя норма на чл. 178а, ал. 10 от ЗДвП, същата е неприложима в процесния случай, доколкото, е налице изрична санкционна норма - чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП, включваща състава на процесното административно нарушение.

Съдът счита, че в процесния случай не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не разкрива белезите на

маловажен случай, съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в чл. 93, т. 9 от НК, приложим на основание чл. 11 от ЗАНН. Не се установиха многобройни или едно, но изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН. Съдът не споделя изложеното в жалбата, че в процесния случай следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото видно от показанията на свидетеля Й.П. процесното нарушение не се явява инцидентно, а практика.

С оглед на гореизложено, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода на делото претенцията на М.М. за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение следва да се остави без уважение. Доколкото РД „Автомобилна администрация“-Русе не е направила искане за присъждане на разноски и не е представила доказателства за направени такива, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-0002609/15.09.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ РД „АА“-Русе, с което на М.М. на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – Русе в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИК:

Съдия при Районен съд – Русе: _____